

være tilfældet, hvis Lægemedelstyrelsen i forbindelse med modtagelsen af en apotekers opsigelse vurderer, at der er behov for at vurdere lægemiddelforsyningsstrukturen omkring det pågældende apotek. Hvis der således skal igangsættes en egentlig struktursag, hvor apoteksstrukturen i området skal vurderes, kan det være nødvendigt at forlænge opsigelsesvarslet med tre måneder.

Det er hensigten, at Lægemedelstyrelsen allerede i forbindelse med modtagelsen af en opsigelse skal vurdere, om der er behov for at forlænge funktionsperioden med op til tre måneder. Er det Lægemedelstyrelsens vurdering, at funktionsperioden skal forlænges med op til tre måneder, orienteres den pågældende apoteker herom i brevet, hvori der gives tilladelse til at opgive bevillingen.

Hvis Lægemedelstyrelsen ikke i forbindelse med modtagelsen af en opsigelse bestemmer, at funktionsperioden skal forlænges, fastsættes opsigelsesvarslet af ministeren til seks måneder. Hvis Lægemedelstyrelsen senere bliver opmærksom på, at der er behov for at forlænge opsigelsesvarslet, for eksempel for at gennemføre en struktursag og et bevillingsopslag, er det hensigten, at dette kun skal kunne ske efter en konkret aftale med den afgående apoteker.

Som anført ovenfor under punkt 7.2 i de almindelige bemærkninger foreslås det, at reduktionen af opsigelsesvarslet alene skal finde anvendelse i forhold til apotekere, der udnævnes *efter* denne foreslåede lovs ikrafttræden.

I forhold til allerede udnævnte apotekere og apotekere, der udnævnes inden lovens ikrafttræden, er det således det eksisterende opsigelsesvarslet på 1 år, som finder anvendelse. Det skal imidlertid understreges, at det også er målsætningen, at sagsbehandlingstiden (opsigelsesvarslet) – for så vidt angår disse apotekere – ikke overstiger seks måneder. I den forbindelse skal det bemærkes, at der i sager, som vedrører denne persongruppe, i sagens natur også vil kunne være særlige omstændigheder, der begrunder, at sagsbehandlingstiden bliver længere end seks måneder, herunder f.eks. hvis der opstår behov for at igangsætte egentlige struktursager.

Til nr. 11.

Formålet med den foreslåede udvidelse af § 29 er at give apotekerne økonomiske incitamenter til at foretage de fornødne investeringer i apoteksindretningen gennem hele funktionsperioden. Forslaget pålægger den tiltrædende apoteker at betale for den afgående apotekers indretning af apoteket i det omfang, indretningen er brugbar og i tidssvarende stand og er pas-

sende i forhold til den eller de pågældende apoteksenheders behov.

Ved apoteketsindretning forstås for eksempel apotekets generelle standard, kundevenlig indretning og rationelle arbejdsgange.

Ved den generelle standard forstås eksempelvis vedligeholdelse, handicap- og barnevogns adgang og tilgængeligt kundetoilet. En kundevenlig indretning kan f. eks. være samtalerum, mulighed for diskretion ved betjening af kunderne og infostandere, mens rationelle arbejdsgange kan dreje sig om afstanden til lageret, niveauforskelle i arbejdsområdet og mulighed for direkte receptbetjening.

Det forudsættes, at der i forbindelse med overtagelsen – ud over en egentlig vurdering af apotekets varelager, maskiner, inventar mv. – også foretages en vurdering af apotekets indretning.

Det bemærkes, at uenighed mellem den tiltrædende og den afgående apoteker om vilkårene for apoteksovertagelsen kan afgøres ved voldgift, jf. apotekerlovens § 28, stk. 2.

Der henvises til punkt 8.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Bestemmelsen er en videreførelse af en eksisterende bestemmelse. Der tilsigtes således ingen ændring af bestemmelsens anvendelsesområde.

Til nr. 13

Den foreslåede udvidelse af bestemmelsen i apotekerlovens § 56 har til formål at sikre, at sygehusapotekerne i forsyningsmæssige nødsituationer og i tilfælde af ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, kan forhandle nødvendige magistrelle lægemidler til apoteker.

Den foreslåede bestemmelse i apotekerlovens § 56, stk. 5, fastsætter for det første, at det er Sundhedsstyrelsen, som træffer beslutningen om at tillade sygehusapoteker at forhandle nødvendige magistrelle lægemidler (f.eks. Tamiflu). Bestemmelsen fastsætter endvidere, at Sundhedsstyrelsen forinden skal forelægge sin beslutning til godkendelse for ministeren for sundhed og forebyggelse.

Med den foreslåede bestemmelse i apotekerlovens § 56, stk. 5, slås det således fast, at Sundhedsstyrelsen har den koordinerede rolle i en krisesituation.

Sundhedsstyrelsen giver Lægemedelstyrelsen meddelelse om sin beslutning efter § 56, stk. 5, med henblik på, at Lægemedelstyrelsen kan varetage den udførende rolle i relation til apotekerne. Lægemedelstyrelsen vil således give alle landets sygehusapoteker og apoteker direkte besked om Sundhedsstyrelsens